

Foto: STA

Galantna dama z izbranim okusom za dobre knjige, glasbo, gledališče in hrano. Je vljudna, lepo govori, ima globoke misli s prirojeno zagonetno modrostjo. Je zelo samozavestna in vselej zbrana, njeni računalniški možgani nenehno snujejo, so izredno vztrajni in včasih neizprosni. Dela zagnano, vneto in čutno. Slabe novice je ne iztirijo in ne zmanjšujejo njenega čuta za odgovornost. In ne prizadenejo njene stanovitne učinkovitosti.

Ajdov kruh za princeso Sajako

Primorka iz Kopra Ksenija Benedetti je šefinja Protokola Republike Slovenije, profesionalka, ki skrbno varuje številne skrivnosti svetovnih pomembnežev in kronanih glav. Je zagotovo ena najuspešnejših žensk v naši deželi in hkrati ena redkih v naši politiki, ki že skoraj dve desetletji uspešno dirigira moškimi! Dama, ki ima oblek za tri življenja, čeprav jih vsako leto tudi podarja.

Prva šefinja

Beseda protokol je grškega izvora, nekdanje je pomenila arhiv in podpis. Kaj pa ta zelo pogosto slišana beseda opredeljuje danes?

Danes še vedno lahko označuje podpis dogovora, na primer kjotski protokol o podnebni spremembi, sicer pa je definicij protokola verjetno prav toliko, kolikor je piscev knjig o protokolu. Načeloma ta beseda označuje dejavnost in način sporazumevanja po mednarodnih pravilih, je večina organiziranja, ki krmili javne in tudi zasebne ustanove, je skupek norm in pravil, določenih z zakoni, dekreti, odredbami ali navadami.

Šefinja Protokola ste že dobrih 17 let. Prva šefinja v Sloveniji! Imate kdaj občutek, da ste zato kje manj cenjeni?

Ne, nikoli nisem imela občutka manjvrednosti zaradi spola, niti v arabskih državah. Danes je šefinj protokola zelo veliko in to že dolgo ni več samo doma na moških.

Veste na pamet, koliko protokolarnih dogodkov se je že zvrstilo pod vašim šefovanjem doma, v tujini in od kod vse ste sprejeli kraljeve pare?

Skoraj bi lahko rekla nešteto. (smeh) Mislim, da se gibamo nekje okrog 500 državnih obiskov doma in v tujini ter pri približno 4500 protokolarnih dogodkih. Slovenijo so obiskali danski, švedski, španski, norveški, jordanski in britanski kraljevi pari ter monaški princ in luksemburški nadvojvoda.

Vaše prvo protokolarno srečanje s kronanimi glavami je bilo z japonsko princeso Sajako. Po čem se ga najbolj spominjate?

Po eni mojih najbolj nerodnih situacij – tisti dan je deževalo in ob obisku galerije so bila marmorna tla kot podlaga za drsanje. In pred princeso in takratnim slovenskim zunanjim ministrom Lojzutom Peterletom mi je spodrsnilo in sem pristala na tleh. Oba sta mi pomagala na noge in me skrbno vprašala, ali sem v redu. In še – po svežem ajdovem kruhu z orehi, ki sta ga predsednik Milan Kučan in njegova soproga Štefka podarila princesi Sajako na neformalnem druženju.

Prišla je za kratek čas ...

Delo v protokolu zahteva skrajno mirne živce. So vas kdaj izdali?

Navzven me niso izdali nikoli. Tudi če gre kaj narobe, se tega pri našem delu seveda ne sme opaziti. Najhuje je, če te zgrabi panika. Ohraniti moraš mirno kri in čim prej poiskati ustrezne rešitve. Je pa moj obraz sicer nebesedno zelo zgovoren ...

Kakšno znanje in spretnosti je treba imeti, da sploh lahko delaš v protokolu, in kako vas je pot zanesla v to za številne sila zelena službo?

Pot me je sem zanesla zelo slučajno in mislila sem, da bom ta poklic opravljala samo kratek čas. Ta kratek čas se je razvlekel v zelo zanimivih 17 let. Za delo v Protokolu Republike Slovenije ni toliko pomembna izobrazba, pomembna so široka znanja: splošna razgledanost, poznavanje državne ureditve, slovenskega in tujih jezikov, pravil primerne obnašanja in oblačenja, organizacijske sposobnosti, komunikacijske veščine, urejenost, iznajdljivost, zmožnost hitrega iskanja rešitev, samozavest.

»Ne, nikoli nisem imela občutka manjvrednosti zaradi spola, niti v arabskih državah.«

Imeti morate ogromno garderobe s klobuki in svečanimi večernimi oblekami. Kdo vam jo izbira?

Pri oblačenju smo v Protokolu Republike Slovenije zaradi narave službe zelo konservativni. To pa ne pomeni nujno, da mora biti obleka dolgočasna. Garderobo si izbiram sama in oblek imam preveč – za tri življenja. Enkrat na leto ponavadi prečistim omare in veliko oblačil in čevljev ter dodatkov podarim.

Zasebno v kavbojkah in usnjeni jakni

Kaj pa najraje in najpogosteje oblečete, ko niste v službi?

Dobro krojene hlače, tudi kavbojke, pullover, gležnarje ali škornje, usnjeno jakno ali jopo.

Kako ohranjate telesno in duševno kondicijo ob tako napornem in zahtevnem delu?

Zadnje čase z jutranjo vadbo in s pravilno prehrano. Za dušo poskrbijo moji bližnji, moje mačke, narava, glasba, knjige, filmi, gledališče.

In na kakšen način za brežhibno urejen videz?

Vedno se dobro pogledam v ogledalo, preden grem od doma. (smeh)

Se zgodi, da lahko izklopite telefon vsaj za dan ali dva?

Bolj težko za ves dan. Za nekaj ur pa zagotovo. Nisem odvisnica od mobilnega

Foto: Anže Furlan

telefona. To je sicer sijajno orodje, če ne postanete z njim obremenjeni.

Kako se spopadate s stresom?

Naučila sem se razpoznati razliko med stvarmi, ki jih lahko spremenim, in stvarmi, ki jih nikakor ne morem. V prvem primeru poskrbim, da stvari spremenim, v drugem pa poskrbim, da se zaradi tega ne obremenjujem.

»Naučila sem se razpoznati razliko med stvarmi, ki jih lahko spremenim, in stvarmi, ki jih nikakor ne morem.«

Bila je rokerica

Ali še slikate? Sedete za pianino in zai-grate za svojo dušo, si kot nekdanja rokerica zavrtite muziko novovalovske zasedbe Plexus Solaris, v kateri ste igrali klaviature?

Žal je tega, kar omenjate, manj kot včasih. Je pa zato moje življenje polno drugih užitek.

Kje ste bili zasebno na zadnjem potovanju?

Na Nizozemskem in v Belgiji, lani pa na Škotskem.

Ste še vedno tista hitra voznica za volanom, vsak dan med Koprom in Ljubljano ter nazaj?

Ne, zdaj živim pretežno v Ljubljani, se pa vsaj enkrat na teden zapeljem na Obalo. Ali skupaj z možem Borisom ali sama. In spametovala sem se tudi pri hitrosti vožnje. Je bil že čas. (smeh)

Kje se vidite čez deset let?

Takih vprašanj si nikoli nisem zastavljala, ker me je doslej življenje vedno samo zapeljalo. Pustimo se presenetiti.

Pišete knjige. Bomo lahko kdaj prebrali vašo knjigo, v kateri boste razkrili majhne skrivnosti velikih svetovnih zanimivih pomembnežev, ki jih nedvomno poznate, saj marsikaj vidite in slišite?

Tudi tu se pustimo presenetiti. (smeh)

V čigavi družbi boste nazdravili ob polnoči zadnji dan v decembru?

Zagotovo z Borisom. Ali bo še kdo zraven, bomo pa še videli. x

Duša Podbevšek - Bedrač